Servasanctus <Tuscus de Faenza>: Sermones de tempore et de sanctis cum communi sanctorum
Reutlingen: [Johann Otmar], 1485 Seite 325

mittitur. et ꝓpter hec omīa ðꝛ Phi. iiij.
Nihil solliciti sitis. ¶ C Tercia solicitu
do est hoīm supboꝝ in appetēdo sublimia
vñ ðꝛ Eccs. ij. Cū ali⁹ laboret in sapīa et
doctrina. ⁊ solicitudīe hoī ocioso q̄sita di
mittūt vtinā attēderēt q̄ sblimari cupiūt
q̄z sit tutū sedere in ymo. ⁊ q̄z ruinosū sed
re ī alto. Nā mōtes q̄nto altiores inueni
unt̄ tāto sepi⁹ nubib⁹ ⁊ pluuijs ⁊ grādinib⁹
molestāt̄. sepius nebulis coopiunt̄. ventis
forti⁹ agitant̄. ⁊ in terre motib⁹ vehemēti
us ꝯq̄ssant̄ ita vt sepi⁹ atterant̄ ⁊ in pulue
rem redigātur. Colūba etiā q̄z diu sedet ī
foramib⁹ petre tuta ē ab accipitre sz sepe
occidit̄ dum se leuat in aera. ⁊ formica q̄z
diu manet ī terra ab oīb⁹ auib⁹ est secura
sz postq̄z alas assumit. ⁊ in aere volādo se
erigit. yrundinū et aliaꝝ auiū p̄da fit Ces
set ergo carissimi hec solicitudo mala. cū
sit auaroꝝ siue gulosoꝝ siue oīm supboꝝ
q̄ quietē tollit et oīa mala adducit. vñ. ij.
Mach. ix. Dicebat rex ille Anthiochus
his tribus pctīs plen⁹. Recessit somn⁹ ab
oculis meis ⁊ corruip̄ solicitudīe ⁊ dixi in
corde meo. in quos fluct⁹ tribulationū de
ueni. ¶ D Scđo est solicitudo bona. ⁊
hec ē silr̄ triplex rōe dei. rōe sui. rōne ꝓxi.
Prima est vt hō ī bono ꝓficiat. scđa vt
a deo nō recedat. sz tercia est vt ꝓxim cor
rigat ⁊ defendat. Dico ꝙ pꝛīa solicitudo
est respectu dei vt hō sp̄ ad deū respiciat
scm̄ ei⁹ timorē die noctuq̄z p̄ oculis hēat.
⁊ sic in bono ꝓficiat. vñ ðꝛ in Mich. vij.
Indicabo tibi hō q̄d sit bonū ⁊ q̄d dñs re
q̄rat a te. vtiq̄z facere iudiciū ⁊c̄. Si tam
solicit⁹ est serpēs ꝓ capite suo q̄ntū debet
solicit⁹ esse hō ꝓ dño suo. Si serpēs totū
corp⁹ expoīt ne caput offendat̄. q̄ntū soli
citus hō esse debet ne capitis sui xp̄i offen
sionē incurrat. vñ. ij. thy. ij. Solicite cura
teip̄m ꝓbabilē exhibere ðo. opariū incōfu
sibilē. ⁊ ꝓpter hoc bonū est nō hr̄e vxorē
q2 ðꝛ. j. coꝝ. vij. q̄ cū vxore est solicit⁹ est
q̄ sunt mūdi. quō placeat vxori. q̄ vo sine
vxore est solicit⁹ ē ⁊c̄. ¶ E Scđa solici

tudo debet esse respectu sui. vt a ðo nullo
modo recedat. vñ Deu. iiij. Custodite so
licite aīas vr̄as. Si oīa q̄drupedia si oīa
volatilia. si oīa aq̄tica. sic seruāt solicite
brutalē vitā necessario aliq̄n peritură. q̄n
ta deberz esse homī cura ꝯseruare vitam
nobilissimā ꝑpetuo duraturā. Si hō sic ē
solicitus fuare pecuniā. si tāta cura custo
dit corꝑis vitā q̄z solicite seruare deberet
sine pctō aīam suā nobilissimā creaturā.
vñ dñs Mat. xvj. Quid inq̄t ꝓdest hoī
si totū mūdū lucret̄. aīe vero sue det. pa.
aut q̄z dabit hō ꝯmutationē ꝓ aīa sua q.
d. nō potes dare deo ꝯmutationē aliquā
cū pl⁹ valeat aīa tua q̄z oīs mūdana sub
stantia. Vñ hec ꝓbant̄ ex ꝑte principioꝝ
tam intrīsicoꝝ q̄z extrinsicoꝝ Nā ex ꝑte
cause efficiētis. sic arguit̄. ꝯstat eīn ꝙ ille
effect⁹ ðꝛ esse nobilior in quē pꝛima causa
nobilius influit. et nobiliorē effectū relin
quit. sz sup celū qđ cōstat esse nobilissimā
ꝑtem mundi nō influit nisi esse cū ei⁹ con
seruatōe Sup aīam vo rōnalē nō tm̄ in
fluit esse. imo et viuere ⁊ sentire. ⁊ quod
oīm bonoꝝ ab ip̄o collatoꝝ est maxim in
telligere Sup̄ modū est ergo nobilior aīa
q̄z sit celi suba. ⁊ ꝑ ꝯñs q̄z sit omīs natura
hūana. Itē cui⁹ finis est bon⁹ et ip̄m ē bo
nū ergo et cui⁹ finis melior est. et ip̄m me
lius est Si finis aīe btitudo est ad quā ꝑti
cipandam nulla est alia sub celo creatura
Aīa ergo toto mūdo nobilior ē. Itē finis
nobilior est his q̄ sunt ad finē q2 illis impo
nit necessitatē. sz hō (sicut ðꝛ. ij. phisicoꝝ
et scra scriptura hoc docet) qđāmodo est
finis oīm ꝓpter quē mūdus hic factus est
ergo hō nobilior mūdo est. sz nobilissimū
hoīs aīa est. ergo aīa nobilissima creata
est. Itē oīm reꝝ ɓm essentiā est materia
vna. oīs reꝝ dignitas est a forma. a q̄ est
distinctio reꝝ ꝑfecta. Sz celi forma q̄zuis
inter corporeas sit nobilissima eo ꝙ maxi
me sit actiua. est tñ forma carēs funditus
omī vita. ergo cū aīa hūana vita viuat
nobilissima. ꝯstat ꝙ est nobilior celi suba.

Aīa ē nobilior omni re
ꝓbā ...